

[Fogh Rasmussen]

om, at der har været en tendens til, at man i stedet for at købe obligationer, som ikke tæller med i pengemængden, har foretaget indskud i pengeinstitutterne, som altså tilfældigvis tæller med i pengemængden. Ved denne omplacering, som alene skyldes, at obligationsrenten er faldet kraftigere end renten i pengeinstitutterne, får man kunstigt fremkaldt en stigning i pengemængden, som der egentlig ikke ligger noget realøkonomisk i. Derfor vil jeg uden at bagatellisere stigningen i pengemængden dog nok lige rejse den advarende pegefinger, at der ikke er nogen grund til at foretage panikreaktioner oven på det, som vi har set.

Men med disse kritiske bemærkninger til nogle af hr. Camres betragtninger vil jeg tilslutte mig finansministerens to lovforslag og skynde mig at sige, at mine kritiske bemærkninger jo ikke skal overskygge min glæde over, at hr. Camre dog tilsluttede sig lovforslagene, som også vi gør.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg gav ikke på nogen måde udtryk for, at kassebindingsregler ville medvirke til et generelt rentefald, men derimod til et fald i statens renteudgifter, idet man altså fik bundet en likviditet, som man ikke skulle forrente. Så siger hr. Fogh Rasmussen, at det vil betyde, at bankerne skulle hæve renten andre steder. Nu står der altså ikke noget i grundloven om, at bankernes aktionærer skal forgyldes hvert år, så derfor kan man vel ikke regne med, at der skulle være en så automatisk virkning.

Hr. Fogh Rasmussen ligesom bagatelliserede problemerne i forbindelse med pengemængden og den risiko, det er for vores evne til at klare en mulig valutauro. Der er imidlertid et andet væsentligt problem i den voksende pengemængde, og det er, at vi netop har fået at vide, at regeringen skønner, at betalingsbalanceunderskuddet ikke bliver 8 mia kr., men 12 mia kr. Nu er der ikke nogen af os, der endnu ved nøjagtigt, hvorledes denne forøgelse af betalingsbalanceunderskuddet er sammensat, hvad det er, der er årsag til den, men jeg synes ikke, at man med påstande om monetarisme skal fejle sin egen nyudnævnte vismands betragtninger

helt af bordet, selv om jeg altså er den, der refererer dem i denne sammenhæng.

Jes Lunde (SF):

SF betragter statens stigende indenlandske gæld med en betydelig alvor, idet det jo drejer sig om en gældsætning af de fremtidige skatteydere. Jeg vil derfor gerne i dag give finansministeren et tilsagn om SFs medvirken til øgede indtægter på et tocifret milliardbeløb, så vi kan få rettet statens indtægter op. Det er for os stadig mere åbenbart, at de mest velstående grupper i samfundet forstår at unddrage sig betalingen for de fælles goder, og det er forargeligt at konstatere, hvordan de op til nytårsaften kappedes om at undgå beskatning, mens hundrede tusinder af danske magtesløse ser til med deres skat på jævne indtægter.

Statens finanser kan bedres med milliardbeløb gennem formueskat, beskatning af kursgevinster, forhøjet selskabsbeskatning, arveafgifter m.v. Den umiddelbare bedring gør oven i købet, at staten får færre renteudgifter på lang sigt, så der er al mulig grund til at skynde sig. Det er jo nemlig ikke bistandsmodtagerne og de arbejdsløse, der pludselig lever over evne, vi skal i helt andre kredse for at finde dem, der har kronede dage, og intet er for SF mere oplagt end at gå efter pengene dér, hvor de er.

Vi er derfor bekymrede over at skulle give finansministeren bemyndigelse til yderligere gældsoptagelse, og vi må derfor sige: lad det i det mindste ikke blive nogen sovepude for den manglende beskatning af de velstående.

I lovforslaget er der nogle uafklarede forhold med hensyn til regeringens pengepolitiske målsætninger, som jeg vil forfølge i udvalgsarbejdet. Det kunne se ud til, at en større del af bruttokasseunderskuddet skal finansieres ved obligationslån, og det anser vi for en negativ og en renteforøgende politik. Årsagen skal måske søges i, at pengeinstitutterne løb løbsk i deres udvidelse af pengemængden, før Nationalbanken fik dekretet udlånsbegrænsningerne, men i givet fald vil det være oplagt at indføre kassebindingsregler, så pengeinstitutterne rentefrit skal foretage indlån i Nationalbanken.

SF skal i hvert fald have særdeles gode svar fra finansministeren på regeringens pengepolitiske målsætning, før vi kan acceptere